

*A Debreceni
Fazekas Mihály Gimnázium
magyar oktatása*

(A SZÖVEGBEN TALÁLHATÓ ILLUSZTRÁCIÓK – KÉPEK ÉS FESTMÉNYEK – ISKOLÁNK
DIÁKJAINAK, TANÁRAINAK MUNKÁJA)

„A magyar nyelv és irodalom tantárgy tanítása és tanulása különösen alkalmas a társadalom közösen vallott értékeinek közvetítésére. Tartalommal tölti meg és erősíti a nyelvi és kulturális identitást, a nemzeti önazonosságot, felkelti a megnyilatkozás iránti igényt, erősíti az etikai és erkölcsi ítélőképességet, elősegíti más kultúrák megismerését.” (FMG helyi tanterv)

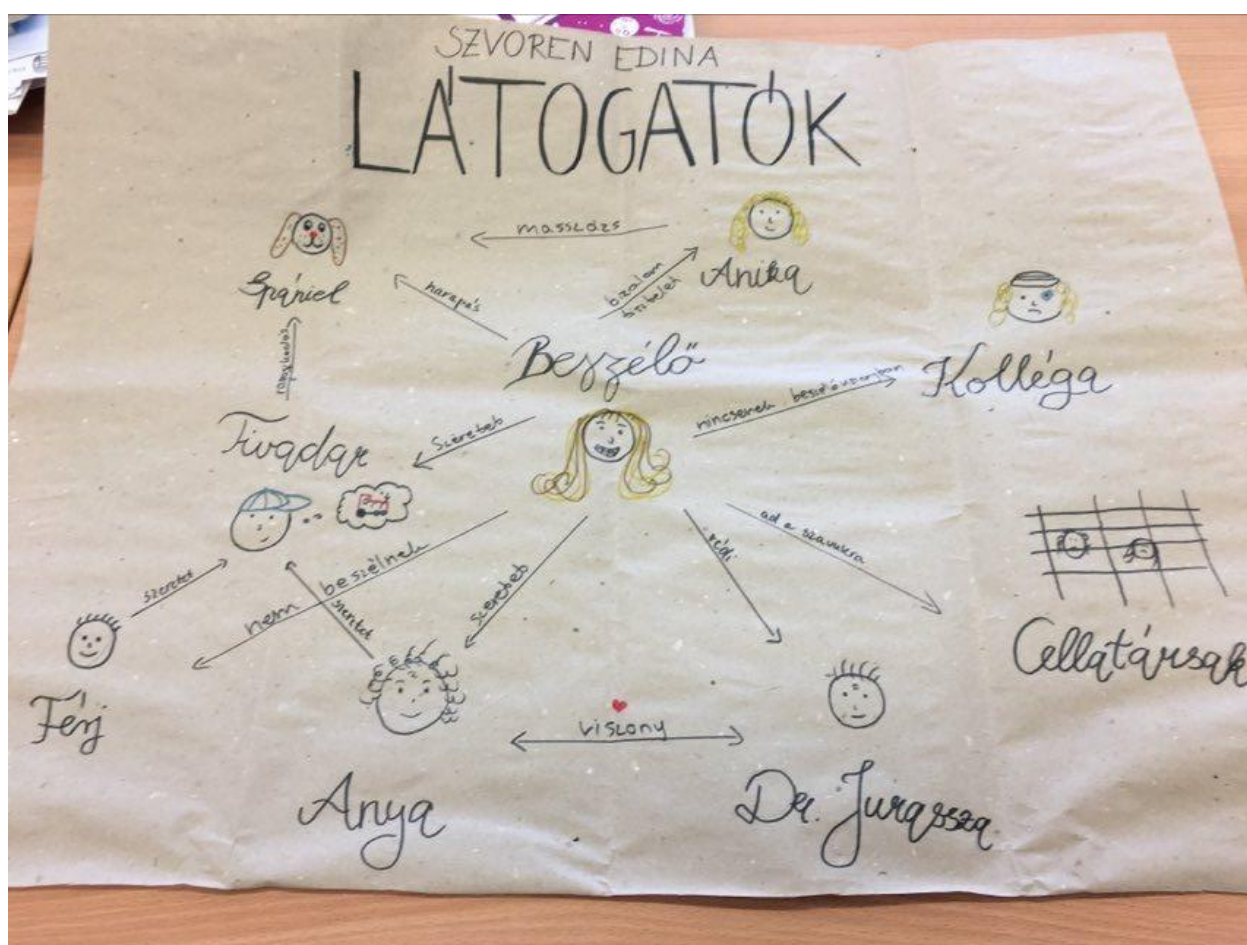
Iskolánk épülete egyedi nézőpontból...

„Az irodalmi olvasmányok ember és természet sokféle viszonyát mutatják fel, ezek megbeszélése, tanulmányozása hozzásegíthet a természeti és a teremtett környezethez való tudatos viszony kialakításához.”
(FMG helyi tanterv)

Azt is mondhatjuk, hogy „ablakot nyitunk” a világra meghatározott irányok mentén...

„Az irodalmi műveltség elsajátítása által a diákok mindenfajta szövegnek pontosabb értőivé válhatnak. Átélnéhetnek, megismerhetnek, sőt saját élményeiken, reflexióikon átszűrve meg is érthetnek olyan élethelyzeteket, érzelmeket, döntési szituációkat, erkölcsi dilemmákat, megoldási mintákat, magatartásformákat, értékeket, eszméket és gondolatokat, amelyek a saját életükben is érvényesíthetők.” (FMG helyi tanterv)

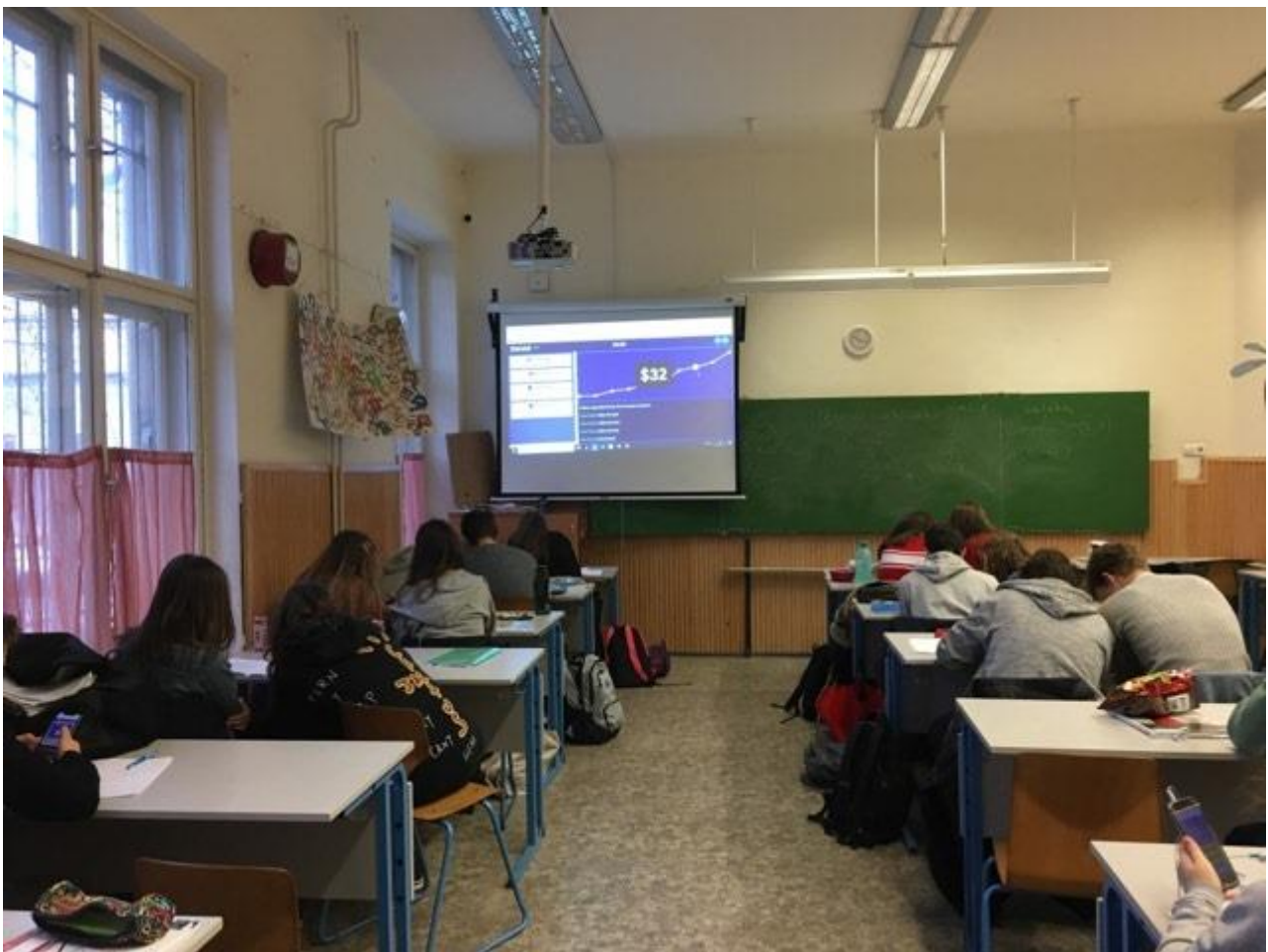
Egyéni nézőpont:
így néz ki egy órán olvasott novella gondolattérképe

„Az irodalomtanítás feladata, hogy a művészet hatása révén kreatív érzelmeket, gondolatokat, intenzív élményeket közvetítsen, a megbeszélés, a szóbeli és írásbeli szövegalkotás révén pedig az önkifejezés és a másik meghallgatásának társas élményéhez juttassa a diákokat.” (FMG helyi tanterv)

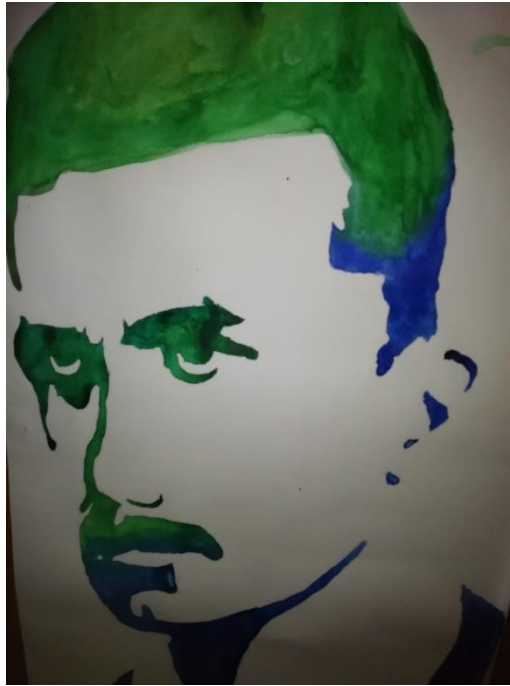
Ebből az alkotásból azt a tanulságot szűrhetjük le, hogy a többféle hatás akár egyidőben is megnyilvánulhat....

„Az anyanyelvi nevelés feladata, hogy fejlessze a különféle formában megjelenő (szóbeli, nyomtatott, elektronikus stb.) szövegek megértését, alkotását, a helyzetnek megfelelő kifejezés képességét, a különféle szóbeli és írásos információk célirányos és kritikus használatát, kiválasztását, újrendezését.” (FMG helyi tanterv)

Itt azt láthatjuk, hogy az információ bonyolult módon érkezik
(de megérkezik...)

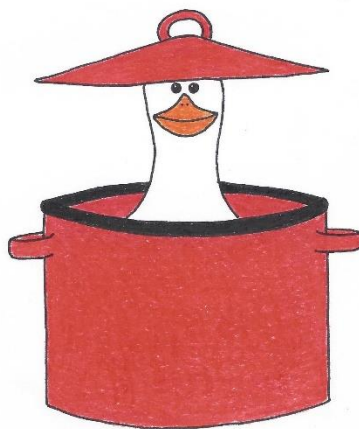
„Az irodalmi alkotásokban fölmutatott változatos emberi életsorsok növelik a valóságismeretet, több szempontból elemezhető modelleket mutatnak, hozzásegítve a diákokat sokféle emberi életút, életpálya megismeréséhez, ezáltal is támogatva a saját életükkel, további tanulmányaikkal, pályaválasztásukkal kapcsolatos felelős döntéseiket.” (FMG helyi tanterv)

Megismerkedünk József Attilával ...

és természetesen névadónkkal, a Lúdas Matyi írójával is!

Te mit tudsz
Fazekasról?

Derítsd ki!
Kattints a
játéklinke!

<https://learningapps.org/3500592>

Görög szállodát tervezünk ...

Irodalmi műveket illusztrálunk...

(Arany János: Szondi két apródja)

Szomjazom

Kristályos patak folyása szüntelen,
Mikor megpihen medrében fű terem.
Étet, mégis oly kegyetlen a sorsa,
Ég s Föld az Ő szerelmes alkotója.
Szomjazik mégis megkínálja társait,
Kiszóradó fák, virágok éltető magjait.
Önzetlen szeretet az mi Őt élteti.
Kihez eljut üzenete új esélyt kap,
Kezdj szeretni, nevetni s mesélni,
A patakról mely ott folyt szüntelen,
Hol ember nem jár csak pusztá szerelem.
Szomjazó lelkek nincsenek egyedül,
Kristályos varázslat átjárja szíved,
Mondd ugye érzed, ez az igazi élet.
Ragyogsz, elmúlt már minden félelem,
Szeretlek, önzetlen s éltetem felked,
Hisz ez a dolgom, szüntelen Melletted.
S mikor megpihenek új élet születik,
Úgy csillog mint egykor az a patak,
Mely varázsa átjárta lelked s örökké Veled
maradt.

Shahin Faten 2020.03.17.

Verset írunk...

„Amikor az ereidben szódavíz bugyog, amikor tíz centivel a föld felett
lebegsz, amikor nem önmagad vagy, amikor elmerülsz a világban,
amikor semmi más nem érdekel...

Nem, ez nem a szerelem. Ez az olvasás.” (Péterfy-Novák Éva)

Fontosnak tartjuk, hogy a tantervi követelményeken túl tanulóink olyan kulturális élményeket szerezzenek, amelyek előmozdítják személyiségük és képességeik fejlődését, új barátokat szerezhetnek, jó társaságban, értékesen szórakozva tölthetik szabadidejüket. Ezt a célt szolgálják a különböző szakkörök, programok és nyelvi-irodalmi versenyek: színházlátogatás, interaktív beavató színház, színjátszókör, iskolaújság, múzeumpedagógiai foglalkozások. Ezek közül néhányról diák tollából született élménybeszámolót csatolunk.

Az iskolában régóta működik **színjátszókör**, mely amellet, hogy iskolai ünnepekre készít az alkalomhoz illő „mini színdarabokat”, különböző megmérettetéseken is részt vesz, így volt már lehetőségünk fellépni többek között a Csokonai Színház színpadán is.

Az alábbiakban az egyik színjátszós diákunk beszámolójából olvasható részlet:

„Amikor véget ért a műsor, és mindannyian felmentünk a színpadra meghajolni, elszomrodtam. Szerettem volna megint újratekenni, dolgozni vele, átélni, megosztani másokkal. Hallottam már azt a mondatot színészekről, hogy megváltoztatta őket a színpad. Hát most engem is megváltoztatott! Élveztem minden pillanatot, az előkészületektől kezdve a színpadi munkáig, az érzéseket,

az izgalmat, mindent! És minden elkezdett hiányozni abban a pillanatban, amikor vége lett. Ekkor tudatosult bennem, hogy örökre hálás leszek a tanáromnak, amiért akkor rávett, hogy vállaljam azt a kis szerepet, amit magamtól soha nem tettem volna, és lehetővé tette számomra, hogy belekóstolhassak ebbe a világba.

Nem gondolom, hogy valaha is színész leszek. De ez a tapasztalat hozzásegített, hogy más szemmel lássam a színházat. Eddig is tudtam, hogy sokkal több van mögötte, mint amit látunk, de most tudatosult bennem, mennyivel is több az a sokkal több. És azt is megtanultam, hogy nem szabad az ismeretlen dolgokat és kalandokat azonnal elutasítani. Mindent ki kell próbálni, amit csak lehet, amíg lehet. Nem tartom valószínűnek, hogy valaha színpadra állok még, de abban biztos vagyok, hogy ha újra ilyen lehetőség kínálkozna, kapva kapnék rajta. Úgy gondolom, hogy a rengeteg munkának, időnek és energiának meglett a gyümölcse. Részben egy élvezhető műsort állítottunk össze a diákoknak, talán valamennyire át is tudtuk adni az üzenetünket, de ami még ennél is fontosabb számomra, hogy

élvezettel csináltuk, és mindannyian tanultunk belőle valamit. Valamit, ami a mienk, és az is marad.”

Élménybeszámoló kihelyezett budapesti irodalomóránkról

2020. március 6. Az időjárás nem volt túl kecses, ennek ellenére mi (vagyis én teljes mértékben) izgatottan vágtunk neki a napnak. Az úticél Budapest volt. Gyülekezőnk helyszíne a debreceni vasútállomás, időpontja pedig 6:45 volt. A fájdalmasan korai időpont ellenére mindenki pontosan érkezett, megpakolt hátzissákkal a vállán. 7:08-kor pedig a vonaton ültünk és pár perccel később már meg is kezdtük utunkat a nagyváros felé.

Amint megérkeztünk, az eső addigra már szakadt, úgyhogy az esernyőnkkel szedtük lábunkat a **Szépművészeti Múzeum felé**. Ez körülbelül 30 perc séta volt, amit az eső véleményem szerint csak még hangulatosabbá tett. A múzeum épülete csodaszép volt, belülről pedig még pompásabb. Itt egy múzeumpedagógiai foglalkozáson vettünk részt Tudomány és Művészet címmel. Az idegenvezető hölgy körbevezetett minket, és érdekes festményeket

néztünk meg és beszéltünk át. Ezt követően kreatív feladatot oldottunk meg, mindenki kapott egy lapot, amin Raffaello Santi *Az ifjú Ippolito d'Este bíboros képmása* című festményének fekete-fehér nyomtatott mása volt látható, melyet mindenkinek saját ízlése szerint kellett újraalkotni.

Igazán ötletes művek születtek!

Miután a múzeumban végeztünk, volt egy óránk, úgyhogy kis csapatokba verődve elmentünk ebédelni a közelben lévő kajaldákba. Mikor újból összegyűltünk, villamossal indultunk tovább a **József Attila Színházba**, ahol a stúdióban a *Tartuffe* című darabot néztük meg. Egy színész fogadott minket, majd megmutatta nekünk az utat az előadó terem felé, ami nem volt túl nagy, de annál családiasabb volt a légkör. Mivel ez egy beavató színház volt, minden jelenet után megállították a darabot, és beszélgettünk róla: Miért történt ez így? Hogyan tovább? Mit kellett volna másképp csinálni? A többségünk kezdeti szégyellőssége ellenére a végén már nagyon is aktívan részt vett ezen a színházi ötletelésen. A darab rendezője 21. századi világunkba helyezte át a történetet, a dramaturgia, a színészi játék fergeteges volt!

Amikor vége volt a színdarabnak, újra villamosra szálltunk, majd metróra, és a Westend áruházba mentünk, ahol megint csak volt egy szabad óránk.

Ezt a tartalmas és jó hangulatban eltöltött napot a hazautazásunk koronázta meg, ami szintén óriási mosolyokkal és kacajokkal telt. Kilenc órára értünk Debrecenbe, onnan pedig mindenki élményekkel és vidámsággal telve indult haza. Köszönjük szépen ezt az egészet Pappné Mihucz Gyöngyi Tanárnőnknek, aki kitalálója és megszervezője volt ennek az útnak, és köszönjük Lőrinczné Bak Magdolna Tanárnőnek a kíséretet és a kézfertőtlenítőt!

Muraközi Lili 10.B

A „Keresem ősöm udvarát...” nevű irodalmi verseny

győzteseinek beszámolója

Amikor tanárnő magyarórán a versenyekről beszélt, a Radnóti névre felkaptuk a fejünket, hiszen mindhárman tisztelői és rajongói vagyunk híres magyar költőnknek, ezért boldogan jelentkeztünk a feladatra, hogy megmértezzük tudásunkat a „Keresem ősöm udvarát...” nevű versenyben.

Az első feladatunk a csapatnévválasztás volt. Nem kellett sokat gondolkoznunk rajta, Dávid vetette fel az ötletet, ami mindannyiunknak tetszett. Így lettünk mi a Hasonlatok.

A versenynek két fordulója volt. Az első egy beküldős feladatlap, amihez az információkat az internet vagy a tanárnőnk segítségével kellett megszerezni, majd az utolsó két feladatban a kreativitásunkat helyeztük előtérbe, ugyanis egy fantáziarajzot és egy Radnóti Miklós nevében írt levelet kellett beküldenünk.

Az első fordulóból a legjobb tíz csapat közé jutottunk, tehát mehettünk a döntőbe. Előzetes feladatunk Radnóti egyik eclogájának dramatizálása volt (mi a negyediket választottuk). Heteken keresztül készültünk rá, még festett háttérrel is készítettünk műsorunkhoz.

A döntőt február 14-én, pénteken rendezték meg Szeghalomban. Bár esős napnak indult, mi mégis boldogan és reményekkel telve néztünk elébe a versenynek. Szeghalomban a Péter András Gimnáziumba mentünk, ahol mi voltunk az egyetlen Debrecenből érkezett csapat.

Az első dolgunk egy feladatlap kitöltése volt a költő életrajzából, majd verseket kellett felismernünk. A szünetekben mindig Tanárnőhöz siettünk elmesélni az adott feladat részleteit. Ezután egy improvizációs feladat keretein belül minden csapat kiválasztott egy versenyzőt, akinek Radnóti Miklós ügyvédjének szerepét kellett

felvennie rövid időre egy bírósági tárgyalás alatt, melyben a szeghalmi iskola színjátszó társulatának tagjai voltak segítségünkre. A mi csapatunkból Dávidot választottuk, aki igen színvonalasan teljesített.

Egy rövid ebédszünet után minden csapat előadta a dramatizálását. Itt is igazán jól szerepeltünk. Majd egy félóra szünet következett, felszabadultan beszélgettünk, éreztük, hogy a nehezen már túl vagyunk. Eredményhirdetéskor a szakmai zsűri sok jó tanáccsal látott el minket a jövőre nézve, majd minden résztvevő és kísérőtanár névre szóló oklevelet kapott, ezután elkezdődött a helyezést elért csapatok bejelentése.

Mikor kimondták a 3. és 2. csapatokat, már egészen lemondtunk a helyezésről, ezért még boldogabbak voltunk, mikor a Hasonlatok nevezetű csapat - vagyis mi - lettünk az elsők. Hazafelé a családtagjainkat felhívva, nagyokat nevetve és minden részletről beszámolva, vidáman telt az utunk.

Egy felejthetetlen napot töltöttünk el Szeghalomban, és ezúton is szeretnénk megköszönni tanárnőnknek a sok időt és energiát, amit a felkészítésünknek szentelt!

Muraközi Lili, Szőnyi Dávid, Kathi Panna

[Az iskolaújság korábbi számai](#) (melyek az Iskolaélet menüben a bemutatkozó videók után találhatóak) az iskolai életről adhatnak további képet: bemutatják a diákokat érintő eseményeket, az új tanárokat, a kiemelkedő tanulókat, és a legfontosabb, hogy teret adnak jobbnál jobb diákalkotásoknak.

Részlet a [Mi-Újság 2019. őszi számából](#):

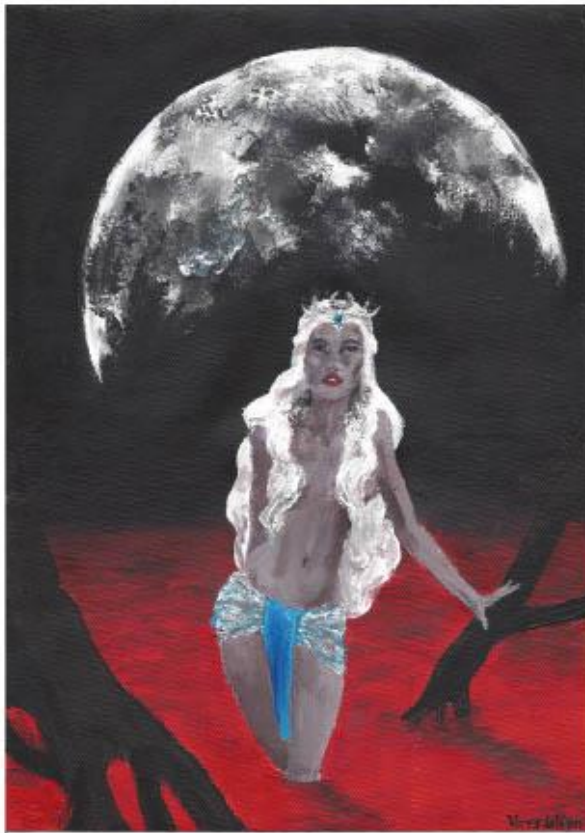
Holdhymusz

Mennyei lényed emlékeimben,
Elmémben, szívemben jelenik meg.

Fenséges égitestünk nővére,
Sötét ég feltűnő jelensége:

Lennél életem szentséges kincse?
Égi fény hírnöke és gyöngyszeme?

Felrémlenek régi emlékképek,
Kicsi tündérek őrzik, és rémek.

Illusztráció: Veres Lilien 10.B

Bölcsesség tündérének ékköve,
Elcsöpög végzet-gyöngyödnek éle.

Tisztellek téged, dicsőítelek.
Őrzöm örökkön-örökké lelked.

Mégis időnként vérfürdőt veszel,
Mély, vérvörös színű gömbbé leszel.

És mielőtt még eltűnsz - végső perc -
Lelkednek lelke szürke fellege,

Te mennyből jövő, éjféli isten.

Asztalos Adél 10.B